

Stk. 2. Når betingelserne for, at den længstlevende ægtefælle kan hensidde i uskiftet bo, eller for, at arvingerne kan tiltræde boet uden det offentliges mellemkomst, vel ikke straks ved anmeldelsen er tilstede, men det dog kan forudses, at de inden kort tid vil kunne opfyldes, kan skifteretten give en kort udsættelse med forretningen, for så vidt boets ejendele skønnes ikke at være udsatte for at forvanskes eller forkomme.

Stk. 3. Det har sit forblivende ved bestemmelserne i forordningen om kasse- og regnskabsvæsenet i almindelighed af 8. juli 1840 §§ 52 og 53.

§ 14. Skifteretten har snarest mulig efter boets overtagelse at anstille undersøgelse om arvingerne og legatarerne, samt at give dem særskilt underretning om dødsfaldet, for så vidt dette behøves. Sådant underretning meddeles på den måde, skifteretten i hvert enkelt tilfælde anser for hensigtsmæssig, og det er den navnlig tilladt at benytte meddelelse ved anbefalet brev. Hvis der iblandt foranførte i boet interesserede personer findes umyndige, har skifteretten at gøre de fornødne skridt, for at værger snarest mulig kan blive beskikkede for dem, for så vidt dette ikke tidligere er sket. For fraværende arvinger, hvis opholdssted ikke kendes, eller som er så langt borte, at boets videre behandling ikke findes at burde udsættes, indtil deres bestemmelse kan indhentes, bliver der ligeledes, for så vidt ingen fuldmægtig giver møde for dem, efter skifterettens foranstaltning i overensstemmelse med reglerne i forordningen af 11. september 1839 § 6, jf. § 7, at beskikke værger, der i enhver henseende har samme ret og pligt og er samme kontrol underkastede som værger for umyndige.

§ 15. Enten i forbindelse med begyndelsesforretningen eller snarest mulig derefter skal skifteretten foretage registrering af boet og i forbindelse dermed lade iværksætte vurdering af det, ved hvilken lejlighed også boets indgæld og udgæld optegnes, for så vidt om samme på den tid haves kundskab, og det ikke skønnes hensigtsmæssigere at udsætte dette, indtil gennemsyn af boets regnskabsbøger og

papirer har fundet sted, hvilket så snart som muligt bør iværksættes af skifteretten, således at der gives arvingerne lejlighed til at være tilstede.

§ 16. Begyndelses- og registreringsforretninger udføres af skifteretten i forening med to vidner, hvilke under eds tilbud har at vurdere boets ejendele, for så vidt der ikke hertil udfordres særlige kundskaber, i hvilket tilfælde kyndige vurderingsmænd bliver at udmelde af skifteretten. Dersom det senere under skiftet forlanges, lader skifteretten vidnerne bekræfte den stedfundne vurdering med ed, som modtages i en skiftesamling. På steder, hvor omstændighederne gør det tilrådeligt, kan efter Justitsministeriets nærmere bestemmelse et fast ansat retsbud i stedet for de tvende vidner benyttes til at foretage vurdering af indbo af mindre betydning, ligesom med Justitsministeriets billige faste edsvorne vurderingsmænd og vurderingskoner for retskredsen kan ansættes af skifteretten til at foretage alle vurderinger af løsøre. På landet kan skifteretten lade begyndelses- og registreringsforretninger i boer efter gårdmænd, der kun er brugere, samt husmænd og andre, der er stillede lige med dem, såsom håndværkere og mindre handlende, udføre af sognefogeden med to tilkaldte vidner. Disse forretninger indføres i en særskilt af amtet autoriseret protokol. Vederlaget til vidner, retsbude og vurderingsmænd fastsættes af skifteretten og afholdes af boet.

Stk. 2. Ved de i denne paragraf omhandlede forretninger bliver, så vidt det kan ske uden ophold, arvinger og legatarer at tilkalde. Skifteretten har enten ved registreringsforretningens slutning eller, navnlig for så vidt forretningen er udført af sognefogeden, i en særskilt skiftesamling, der afholdes snarest mulig derefter, efter forhandling med dem at tage beslutning om sådanne foranstaltninger i boet, som ikke tåler opsættelse, og at opfordre dem til at erklære, om de vil overtage ansvaret for den afdødes gæld eller ikke. Til at afgive denne erklæring kan der tilstås dem en kort betænkningstid. Er der umyndige eller fraværende arvinger, for hvilke værger er beskikkede ifølge § 14, afgives erklæringen på deres vegne af dis-